I

vel ex disparibus par-
tibus heredes scriptos invicem
substituerit, et nullam mentionem in
substitutione partium habuerit, eas videtur partes in
institutione expressit: et ita divus
Pius rescripsit. Sed si insti-
tuto heredi et coheredi suo substi-
tuto dato alius substitutus
fuerit, divi Severus et Antoninus
sine distinctione rescripserunt ad
utramque partem substitutum ad-
mitti. Si servum alienum quis pa-
trem familias arbitratus heredem
scripserit, et si heres non esset, Maevium
ei substituerit, isque servus iussu
domini adierit hereditatem, Maevius in partem
admittitur. Illa enim verba
si heres non erit in eo quidem quem a-
lieno iuri subiectum esse testa-
tor scit, sic accipiuntur: si neque
ipse heres erit neque alium heredem ef-
fecerit. In eo vero quem patrem
familias esse arbitratur, illud
significant: si hereditatem sibi eive cuius iuri
postea subiectus esse coeperit non
adquisierit. Idque Tiberius Caesar
in persona Parthenii servi sui
constituit. De pupillari substitutione.

faciunt quasi ... etiam eis
[illegible] substitutio[illegible]
[illegible]
est ... [illegible]
filios vel nepotes [illegible]
potest ... [illegible]
[illegible] pupillari [illegible]
eius pupillaris substitu[illegible]
non ... [illegible]
[illegible] substitutio [illegible]
hec ad exemplum pupillaris
substitutionis [illegible]
pupillos ad [illegible]
[illegible] pupillarem substit[illegible]
[illegible]

K R 264a